

Af *Ordføreren*:

Til § 8.

1) I 1ste Stykke, 2den Linie, ændres „og Overingeniøren“ til: „, Overingeniøren og Overarkitekten“.

Til § 11.

2) I 1ste Stykke, 2den Linie, ændres „og Overingeniøren“ til: „, Overingeniøren og Overarkitekten“.

(Vedtages dette Ændringsforslag, foretages samme Ændring i 2det Stykke, 2den Linie).

Ændringsforslagene, de Paragraffer, hvortil de var stillede, samt Lovforslaget som Helhed sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Moesgaard-Kjeldsen): Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale Tinget at stemme for de to smaa Ændringsforslag, her foreligger. Jeg har allerede ved anden Behandling bebudet, at de vilde blive stillet, idet de er en naturlig Følge af det Ændringsforslag, som under Nr. 3 af Udvalget var stillet til anden Behandling. Ved en Forglemmelse havde man ikke faaet indsat Benævnelsen „Overarkitekt“ i de Tilfælde, som de her foreliggende Ændringsforslag omhandler.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 8 af *Ordføreren* (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 11 af *samme* vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag (se Tillæg C.) vedtoges med 72 Stemmer, medens 6 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første Viceformand (Stauning): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Arbejdstid.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2172; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1997).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Martin Olsen): Til den foreliggende Betænkning har jeg ikke meget at føje. Det er Tinget velbekendt, at der gentagne Gange her i Tinget har været forelagt et Lovforslag om Arbejdstid, og dets Skæbne er lige saa velbekendt. Lovforslaget er hver Gang havnet i et Udvalg, der som Regel ikke har afgivet nogen Betænkning. Der har i alle Behandlinger været ligesom en Grundtone, den nemlig, at man ikke vilde være med til at lovgive om Arbejdstid for voksne Arbejdere, men man vilde dog gerne medvirke til en Begrænsning af Arbejdstiden i de Erhverv, hvor det kunde paavises, at Arbejdet var sundhedsfarligt. Angaaende dette Spørgsmaal har der været forhandlet adskillige Gange, og jeg tør sige, at man fra alle Sider altid har været enig om en saadan Begrænsning. Men saa skete der det, at der i Fjor blev vedtaget en Fabriklov, i hvis § 24 der blev givet en Anvisning paa at begrænse Arbejdet i Fag, der kunde anses for at være sundhedsfarlige. Ministeren skulde dog forinden indhente Erklæring fra de to Hovedorganisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere. Med den Begrænsning blev der givet Ministeren Adgang til at fastsætte Arbejdstiden i de sundhedsfarlige Erhverv.

Ved første Behandling i Aar var Stillingen den samme som tidligere. Socialdemokraterne havde forelagt deres Lovforslag, og de andre Partier udtalte sig lige saa reserveret som før. Men ogsaa angaaende Arbejdstiden i de sundhedsfarlige Erhverv var Stillingen den samme som før, og den Opfattelse, der saaledes var raadende hos alle, har i nogen Grad maattet præge Udvalgets Forhandlinger. Forslagsstillerne har da ment det praktisk at se bort fra det af dem forelagte Lovforslag, naar der i øvrigt kunde fremkaldes et positivt Resultat, selv om det ikke kunde siges at være saa fyldigt, som det i og for sig kunde ønskes. Man kom derved ind paa en Forhandling om at stille Forslag om Overgang til Dagsordenen, hvori